

Ett kort tal och ett livslångt arbete

Berättelse

Det var fredagen den 10 december 1982. I Oslo stadshus satt många fina gäster. Norges kung var där, och även prinsar och prinsessor. Alla väntade på att Nobels fredspris skulle delas ut.

Den här dagen gick priset till två personer. Den ena var Alva Myrdal från Sverige. Den andra var Alfonso García Robles från Mexiko. De delade på priset. Båda hade arbetat länge för fred och för en värld med färre vapen.

Alva Myrdal var 80 år gammal. I många år hade hon kämpat mot kärnvapen. Hon hade lett Sveriges grupp på en stor konferens i Genève, och hon hade rest runt i världen och talat om faran med vapen. Hon var ofta besviken, eftersom de stora länderna inte alltid lyssnade. Men hon gav aldrig upp.

Nu fick hon en medalj och ett diplom. Sedan reste hon sig för att tala. Många väntade på ett långt tal. Men Alva började med att säga att hennes tal skulle bli kort. Hon förklarade att det korta talet inte betydde att hennes tacksamhet var liten. Tvärtom var hon djupt tacksam. Hon tackade särskilt alla vanliga människor som kämpade för fred runt om i världen.

Dagen efter höll Alva ett längre tal. Det kallas Nobelföreläsningen. Där varnade hon för vapen, teknik och våld, och hon manade världen att välja freden.

Ordlista

ORD	FÖRKLARING
en gäst	en person som är bjuden till något
delar på	att två personer får varsin del av något
kärnvapen	mycket farliga vapen som kan förstöra stora områden
en konferens	ett stort möte där många personer träffas
besviken	ledsen för att något inte blev som man hoppades
ge upp	att sluta försöka
tacksamhet	känslan när man är glad för något man fått
en föreläsning	ett tal där man lär andra något
mana	Tränaren brukar mana laget att kämpa.

Läsförståelsefrågor

---

1. Var hölls ceremonin?
  1. I Stockholm
  2. I Oslo stadshus
  3. I Genève
2. Vem delade Alva priset med?
  1. Norges kung
  2. Alfonso García Robles från Mexiko
  3. sin man Gunnar
3. Varför var Alva ofta besviken?
  1. De stora länderna lyssnade inte alltid.
  2. Hon ville inte ha priset.
  3. Hon tyckte inte om Oslo.
4. Vad sa Alva i början av sitt tal?
  1. Att talet skulle bli mycket långt.
  2. Att talet skulle bli kort.
  3. Att hon inte ville tala alls.
5. Stämmer påståendena med texten? Svara *ja*, *nej* eller *det står inte i texten*.
  1. Alva var 80 år gammal när hon fick priset.
  2. Alva och Alfonso fick varsitt eget pris, inte ett delat pris.
  3. Alva grät under ceremonin.
6. Varför sa Alva att ett kort tal inte betydde liten tacksamhet? Förklara med egna ord. (öppen fråga)
7. Vad tror du att Alva kände när hon fick priset efter så många års kamp?

Diskussionsfrågor

- Alva höll ett kort tal i ett viktigt ögonblick. När är det bra att säga få ord?
- Alva gav aldrig upp, fast det var svårt. Vad hjälper en människa att fortsätta kämpa?
- Varför tror du att fred och färre vapen är viktigt för många människor?
- **Skriv (4 meningar):** Skriv om en gång då du eller någon du känner inte gav upp.